

17. august 2012

EM 2012/17

Jeg fremsætter herved følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsorden for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at rette henvendelse til den danske stat med henblik på, at lov om Offentlige myndigheders registre tilpasses så man fremover kan give myndigheder og selskaber mulighed for at etablere whistleblowerordninger.

(Medlem af Inatsisartut, Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse

En whistleblower er en person, der fortæller myndighederne eller offentligheden om forhold der er ulovlige eller kritisable på et område, hvor personen ellers er underlagt tavshedspligt i et eller andet omfang. Oftest fordi personen er ansat i det selskab eller den afdeling, hvor det ulovlige foregår.

For samfundets skyld er det vigtigt at give personer der ønsker at sige fra overfor kritisable eller ulovlige forhold en mulighed for at fortælle om dette i al fortrolighed, og dermed beskytte dem for eventuelle repressalier fra deres arbejdsgivere eller andre de kritiserer.

Disse whistleblowers har gennem tiden haft betydning for, at man har opdaget og ændret på forkerte eller ulovlige procedurer. Af kendte whistleblowers kan f.eks. nævnes efterretningsagenten Frank Grevil, der gav oplysninger videre, der viste, at den danske stat overfortolkede de oplysninger de fik fra Forsvarets Efterretningstjeneste om Iraks masseødelæggelsesvåben. En kendt historisk whistleblower var FBI lederen, Mark Felt, der fortalte to journalister om forhold omkring den amerikanske Watergate-skandale.

Og sidste år valgte en dansk laborant at fortælle myndighederne om den måde hendes firma, Mærsk, fuskede med målinger af deres olieudledninger i Nordsøen. Nogle vil måske kalde en whistleblower en sladrehanke. Men hvis formålet er at stoppe ulovlige eller problematiske handlinger til vores alles bedste, er det en handling vi som samfund må støtte.

Ifølge gældende lov må oplysninger omkring personforhold ikke registreres, jo mindre den pågældende person får viden om at der foregår en registrering.

Derfor er det ikke muligt at efterforske en eventuel henvendelse om uregelmæssigheder uden at den pågældende bliver gjort opmærksom på det. Det er klart at det gør en intern undersøgelse meget vanskelig.

Det samme gælder for den private sektor, hvor virksomheder er omfattet af registerloven for private virksomheder, og denne lov åbner heller ikke op for at oprette et whistleblowersystem. Den nuværende lovgivning synes derfor at forhindre etablering af et egentligt whistleblowersystem.

Derfor bør registerloven opdateres, så der ikke længere er lovmæssige forhindringer for at etablere en whistleblowerordning.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det forventes at en opdatering af loven kan ske indenfor de allerede bevilgede ressourcer.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv

Ingen

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Ingen